

Küçük Demir Kazık Doğu Yüzü Faaliyet Raporu

Tarih:	17-18 Temmuz 2010
Yer:	Aladağlar / Niğde
Rota:	Teke Pınarı Kamp Alanı – KDK Doğu Yüzü
Tür:	Zirve Faaliyeti
Ekip:	Nezihe Cantimur (Lider), Seyhan Çolak (Lider), Gunizi Kartal, Serap Erdoğan, Bahar Ünlü, Sinan Kutlutan
Hava:	İlk gün kapalı ara ara yağmurlu, zirve günü açık, güneşli, hafif rüzgarlı
Malzemeler:	Bivak, çadır ve diğer kamp malzemeleri, yarım ip, iniş malzemeleri, bir akaç sikke ve perlon
Faaliyet süresi:	05:50 kamptan çıkış. 10:00 zirveye varış. 10:30 zirveden ayrılış. 14:00 kampa varış.
Not:	İp ve emniyet malzemeleri sadece iniş rotasında kullanıldı. Mevcut boltlardan iniş yapıldı.

Rota Bilgisi:

Teke pınarı kamp alanından dipsiz göl yönünde, normal yürüyüş temposu ile 40 dakikada rota dibine ulaşıldı. Vadi ortasında set görünümünde, üzerinde bolt olan ve altında su kaynağı olan kayayı geçince sağ taraftaki açık alana doğru yükselindi. KDK doğu yüzü altındaki geniş girintide sağ yandaki büyük kaya bloğu dibinden rotaya girildi. Bu kaya bloğu aşılmaya çalışıldı sağdan geniş bir yay çizerek 2. kaya bloğunun sağından yükselindi. Sık setli slop kaya ve taşlık yüzeyden belirgin baca etabının altındaki büyük kaya bloğuna kadar çıkıldı. Burada mola için uygun genişlikte set var. Kaya bloğunun solundan bacaya giriş az sayıda basamak ile 2-3m lik slop yüzeyden yapılıyor. Çürük yüzeyli baca boyunca tırmanış için yeterli basamak ve tutamak var. Taş düşme / düşürme olasılığı yüksek. Birkaç noktada boşluk duygusu hissedilebilir. Baca bitimindeki geniş setin sağ tarafından yükselip, sola taşlı set üzerinden rahat bir yan geçiş yapılarak klasik rota ile birleşiliyor. 2-3m dik ama kolay bir tırmanış sonrasında zirveye son metreler taşlık zeminde yürünüyor.

Dönüş, klasik rotadan yapıldı. Geliş rotasının kesiştiği yere kadar inince, geniş sırt üzerinde hafif yükselerek babaya kadar devam edildi. Burdan ara ara taşlı setli ve slop sağ (Apışkar vadisi tarafı) yüzeyden inişe geçildi. Set hattı takip edildiğinde aşağı doğru giden belirgin bir çatlak hattı var. Taş düşme / düşürme riskinin yüksek olduğu bu geniş çatlaktan back climbing yapılarak 15m kadar inildi. Geniş ve taşlık sete gelince BDK tarafındaki sivri kaya bloğu yanında, dar geçitte çakılı bolttan aşağı doğru uzanan baca hattında ip inişi yapıldı. İnilen yer çok geniş değil ve taş düşmesi durumunda korunaklı yer az. Buranın hemen altında bir başka çakılı bolttan 2. ip inişi geniş slop kaya yüzeyinden yapıldı. İnilen noktadan sonra kampa kadar herhangi bir teknik malzeme kullanılmadı. Çarşak ve slop kaya yüzeylerden Apışkar vadisinin sonundaki aşığı oluşturan bele yan geçiş yapıldı ve dipsiz göle doğru inişe devam edildi. Cimbar oba yeri yakınlarından Cimbar vadisinin patikasına geçildi ve Teke pınarı kamp alanına kadar devam edildi.

Detay:

İstanbul'dan bol duraklı bir yolculukla Niğde'ye oradan da Demirkazık köyüne geldik. Salim Abi bizi her zamanki güler yüzüyle karşıladı. Nezihe ile ben dağ evinin yanından Cimbar vadisine girip kondüsyon amaçlı yürüyüş yaptık. Günizi, Serap ve Bahar ise orada tanışılan 4 kişi ile Salim Abi'nin traktörle Arpalık'a yola çıktılar. 1 saat 10 dakika sonra Cimbar'ın genişlediği yerde yürürken bizim kızları Arpalık'tan Cimbar'a girerken gördük. Yan kestikleri için bizden daha hızlı ilerliyorlardı ve havadaki kara bulutlar hoş görünmüyordu. Kızların hızlarını kesmek istemedik ve durdurmadık. Kısa bir süre sonra başlayan yağmurun şiddetini arttırması ile üstümüzü giyindik ve Teke pınarına kadar sağanak yağmur altında yürüdük. Sabah yola çıkan Seyhan ve Rabia, diğerlerini karşılamış ve Cimbar kanyon girişindeki kaya kovuğunda bizi bekliyorlardı. Biz de aralarına katılıp yağmurun dinmesini bekledik. Hava açınca çadırları kurduk ve Seyhan ile Rabia kanyonda yürüyüş yaparken yemek işine giriştik. Teke pınarı kamp alanının ortasındaki hayvan leşinin kokusu Nezihe başta olmak üzere hepimizi oldukça rahatsız ediyordu. Bu kokudan olsa gerek, kaynağın suyu bizi huylandırdı ve Günizi ile Bahar vadinin ilerisindeki su kaynağına yürüyüş yaptılar. Kalanlar da dinlenmeye çekildi. Herkes tekrar kamp alanında toplandığında akşam yemeği yendi ve yatıldı.

Sabah 6'da kamp yerinden hareketle 40 dakikada geldiğimiz rota dibinde, emniyet kolonlarını giyindik. Güzel ve muhabbet dolu tırmanışımızda kısa sürede yükseliyorduk. Bacaya girmeden verdiğimiz yemek molamızı 20 dakikaya yayarak dinlenerek zirveye planladığımız gibi 10.00'da vardık. Tırmanışın özlü sözü "taaaaşşşş" oldu. Ve çoğunlukla ben arkada bacaklarımla o taşları durduruyordum. Aramızı açmadan çıktığımız için ve taşlar büyük olmadığından pek sorun olmadı. Zirvenin hemen altındaki dar kar çukurunun oluşturduğu görüntü ve Günizi'nin bunu yuva olarak yorumlaması unutulmayacak klasiklerimiz arasında..

Yaklaşık yarım saatlik zirve keyfinden ve 10. yıl bayrağımızla çektiğimiz fotolarımızdan sonra dönüş yolundayız. Bu sefer "taaaaşşşş" sözleri daha bir anlamlı. Artık Serap her sefer bu sözün arkasına "Güniziiii...!!" diye ekleme yapıyor. Her sefer Günizi'den onun düşürmek istemediği ile ilgili ayrıntılı açıklama geliyor. Bu sıralarda Seyhan ilk bolttan inişe geçmek üzere ipi açıyor. Ben ise yukardaki sette ayaklarımı uzatmış BDK ve Apışkar vadisi manzaralarını izliyorum. En sonunda ip inişi sırası bana geliyor. Burada beklerken de Nezihe bize klasik çıkış rotasının betalarını veriyor. İlk ip boyunu indim Nezihe'de peşimden geldi. Ama ip bir yerlere takıldı ve gelmedi. Çantayı bırakıp tırmanmaya başladım. Baca boyunca çok sıkışmış birinin marifetinin havası var. İp de tam orda bir babaya dolanmış. Nefesimi tutabildiğimce tutup ipi kurtarıyorum ve back climbing ile kızların yanına geri iniyorum. Bence tüm dağcı arkadaşlar çok sıkışsalar bile rotanın dışında bir yerlerde işlerini halletmeliler, ortasında değil..! İkinci ip inişinde bu sefer sonuncu ben iniyorum ve ipi topluyorum. Sıra geldi bele kadar yan geçmeye. Günizi'nin botlarına güveni biraz az, emin adımlarla ilerliyor. Diğerleri ise tempo yükseltti. Ara açılınca bu sefer belirsiz set hattı dışında kaldığımızdan biz daha da yavaşladık. Ben öne geçip yolu göstermeye başladım. Belde diğerleri ile buluştuk ve inişe geçtik. Belirsiz patika bir süre sonra geniş ve belirgin rahat bir hal aldı. Tempo iyice yükseldi. Cimbar oba yerini geçip de vadi patikasına girince bu sefer Bahar'ın dizindeki hafif ağrı ve çıkış rotamızın foto çekimleri nedeniyle Bahar ile ben biraz geride kaldık. Teke pınarı kamp alanına vardığımızda bir grup genç dağcıyı su kaynağı başında dinlenirken bulduk. Biraz muhabbet ve Rabia'nın biz yokken yaptıklarını dinledikten sonra toplanıp Salim Abi ile buluşmak üzere Arpalık Yaylasına yola koyulduk. Seyhan ve Rabia ise biraz daha dinlenecekler, vedalaşıyoruz. Bahar'ın dizindeki ağrı devam ediyor, moral vermeye çalışıyorum ama pek işe yaramıyor. Biraz farklı konulardan bahsederek idare ediyoruz. Artık iniş bitti, eğimsiz patikada sorun yok. Ve işte Salim Abi. Yine bizi düşünerek kötü Arpalık yolu nedeniyle oturabileceğimiz çuvallar hazırlamış. Zıplamak da canımız yanmıyor. 16.30 aracına yetişip Niğde'ye dönüyoruz. 19.30 otobüsüne kadar arada yemek yiyebileceğimiz zamanımız var. Faaliyet güzeldi, yemeğe zaman kaldı, çok keyifliyiz...

Sinan Kutlutan

